

STUDENTEN WEEKBLAD

20e JAARGANG.
No. 15.

REDACTEUREN: B. D. H. TELLEGEN J. ZN., W. H. MUNNICH, S. NOYON,
W. J. G. PAARDEKOOPER, MEJ. C. M. JELGERSMA.
VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
7 FEBR. 1918.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MA'ANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Bericht.

Eenheid en Samenwerking.

Gedachten en Gedichten.

Van Verre Reizen, IV.
Leven, door Louis Petitor.
Ga nu naar boven, door J. S.

Ter Bestrijding,

door W. J. G. Paardekooper.
Aan den heer W. J. G. Paardekooper, door S. Noyon.

Vereenigingsleven.

Technologisch Gezelschap. Lexing.
Snjeontojounsselskip „Frisia”.
Algemeen Ned. Verbond. Stud. afdeling Delft.

Feuilleton.

De Spoorstudent IV.

Technische Hoogeschool.

Begin van Colleges en Oefeningen.
Aanmelding Ingenieurs-Examens afd. der W., S. en E.
Uitslagen examens, Jan. 1918.
Mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

Bericht.

Uit de Redactie getreden:

Mej. E. G. F. W. VAES.
E. J. GRATAMA SZN.
G. J. DE GLEE.

Tot de Redactie toegetroeden:

Mej. C. M. JELGERSMA.

Eenheid en samenwerking.

Met groote vreugde begroeten wij de mededeeling van Prof. Kist op zijn college van 2 Febr. j.l., dat hij veranderingen in de wijze van behandeling van zijn stof brengen zal.

Het verband dat hij leggen wil tusschen zijn vak en de Toegepaste Mechanica, waardoor een gelijktijdige behandeling en verwerking van beide vakken verkregen wordt en zijn wil om door bijzondere regelingen de aanraking tusschen Hoogleraar en studenten te bevorderen, zullen beiden zeer zeker bijdragen om groote verbetering te brengen in Delftsche fouten, waarop hier reeds dikwijls gewezen werd: gebrek aan 't geven van overzicht over de geheele studie en 't ontbreken van 't gewenschte contact tusschen Hoogleraar en studenten.

Wij hopen dat de C. C. er nader op terugkomen zal.

Red.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Van verre Reizen.

Een Romantisch Verhaal door WILLEM PERK VAN LITH.

IV.

Ik daalden en zij volgden. Het was nu weer een publiek! Een zoodje, meneer! Volk om op te schieten! Een of twee socialisten die zich door vuile werkman-op Zondag jaquetten onderscheiden, een paar chr.-hist.-en en wat anti-revolutionareren.

„De staking, meneer” verzekerde mij de eene socialist.
„God moge het verhoeden,” choraalden de christelijken terug.

Ik stoorde mij weinig aan hun gebazel en liep regelrecht door, de onderaardsche gang, tot wij onder den grooten stad aankwamen in een underground-station. Een korte reis met het elektrische treintje en binnen eenige minuten zaten wij midden in het stadsgewoel. Allerwegen stonden de baliekluiers die de staking aan den gang gebracht hadden.

Op het gezicht van de jaquetten lieten zij ons eerbiedig door. De rokken en mijn colbertje echter hadden menigen goeden zet — „im Volkston” — te verduren.

Wij gingen in een overvuld café zitten en dronken ons glas port, bediend door den eigenaar en een paar werklievende kellners, de eenige onderkruipers die door het volk, dat hun veel te veel noodig had, geduld werden. Ook bioscopen en theaters staakten niet. Dezen en de kroegen waren allemaal overvol, al de kerels die geen raad met hun tijd wisten bevolkten ze. In aangenamen kout over het onaangenaam geval brachten wij den tijd door, de socialisten wreven zich in de handen, nu zou de bourgeoisie eens weten wat het volk vermocht! Hongerlijden zouden zij!

En het geliefde volk vermaakte zich, d.w.z. de mannen, de vrouwen en kinderen leden ook honger, maar daar ging het natuurlijk niet om. Een paar ordentelijke G.v.d.'s en het heele gezin was stil. En onderkruipers waren er bijna niet, nou ja, die kellners, maar wie let daar nou ook op? Zulk volk moet je hebben, meneer! Flink zie je! en doen wat hun vereenigingen zeiden. Saamhooringsgevoel, dat was je ware!

Ook de anti-revolutionairen en christelijken vonden de dingen, zooals zij liepen, heel wel. Zoo zouden die kapitalisten die nooit in den Hemel kwamen (tenzij een kameel zoo beleefd was door 't oog van een naald te kruipen voor hen) eens hun praatjes afleeren. En God zou ze straffen voor al de ellende die ze over 't volk gebracht hadden.

Edoch, een uur over één glas port en niets anders dan werkstaking verveelt gauw. Zelfs de mannen der politiek zagen dit in.

Nu spraken wij van mijzelf, een onderwerp dat mij op dat oogenblik niet bijster belangrijk scheen. Men vroeg mij, hoe ik het dorst te wagen zulke werken te publiceeren. Ik verhaalde, met een glimlach, van mijn in hun oogen zonderlinge eigenschappen. Zij begrepen mij gelukkig niet.

De situatie werd moeilijk, goddank was daar een kellner om af te rekenen en een klok die wees dat wij weg moesten gaan. Gegeten werd in een volks-eethuis op philanthropische gaven opgericht en sindsdien vooruitgegaan tot restaurant. Het eten was overvloedig en gemeen, het bier smaakte zeer slecht. En de gesprekken liepen den pornographischen

kant op reeds met het oog op de menschen mannen en meiden die er kwamen eten. Na het eten gingen wij naar een theater. Ik was blij, dan zouden zij tijdens de voorstelling tenminste hun mond houden. Een half uur voor dat de voorstelling aanving kwamen wij er en vonden toch nog ter nauwernood plaats. Zij werden, gezeten zijnde waarlijk stiller onder het lezen van de programma's. Er zou iets als een revue komen. Hun gezichten grijsden van plezier toen zij lazen dat er wel 100 revue meisjes zouden opkomen en met kennersblikken keurden zij de in het huis aanwezige vrouwen. Eindelijk na een valsche en banale muziek ging het scherm op. Een troep dames in zonderlinge groene pakjes, zeemeerminnen voorstellend stond te zingen, al wiebelend op hun beenen, dat je er naar van werd. Een paar komische personages traden op, verkochten een grapje en voegden zich bij de bende. Telkens als iemand een vreemd woord gezegd had kwamen er vijf of zes dames op die dat woord dan in beeld heetten te brengen. Ik begreep er niets van. Tegen 't eind van dit bedrijf kwam er een juffrouw in rose tricot, misschien wel de leelijkste van allen, uit een schelp en zong het heele koor van Venus uit de zee geboren, wiebelend weer en draaiend. Ik werd onwel en ging naar de foyer. Toen ik terugkwam ging net het scherm voor het tweede bedrijf op. Vele verwarde tooneelen volgden elkaar op, op 't einde telkens besloten door een „apothese" waarbij gezongen werd en waar je damesbeenen bij kon zien. Voor een dronken student heel grappig. Dat zijn dan ook feitelijk de eenigen die daar thuishoorden. Ik wilde wel dat ik die heeren kon laten schieten om eens voor een keertje, met een paar vrienden... nu ja enfin.

Het was bijna uit, alleen nog de laatste apotheose. De heeren waren veel te veel in 't stuk verdiept om op mij te letten. Ik zag om mij heen, voorzichtig, sloop de bank uit en gleed weg. Ik was gered!

Laat in den nacht, hetwelk haar zeer verdroot
Vond mij Armida slapend in den goot.
Omdat de whiskeys al te rijklijk vloeiden.
De tranen hare bleeke wang besproeiden....
'k Vertelde lallend haar mijn schoon geheim.
Dat dichten nonsens is — op rijm!

(Wordt vervolgd).

Leven.

Een mensch te zijn,
Een groot en krachtig mensch te zijn.
Recht af op je doel.
Dringt maar op zij,
Op zij, op zij!
Wie staat in den weg.
Ik wil, ik wil,
Dus zal 't ook lukken.

FEUILLETON.

De Spoorstudent.

IV.

Adolphe dan had zich opweg begeven naar den fijnlinnengoed winkel op den Koornmarkt, waar hij, na een blik rondom zich geworpen te hebben of niemand hem bespiedde, binnentrad en zich op den stoel voor den toonbank nederzette. Lang behoefde hij niet te wachten, reeds naderde de winkeljuffrouw Adolphe die met zijn rug naar haar toezat, liet haar kalm aankomen en wachtte tot zij hem aansprak. Wat blijft meneer, klonk het op vermoeiden winkeljuffrouwentoon.

Adolphe bleef voor zich uitzien, de drukke straat in. Toen herkende de juffrouw hem: „Dollef!" schreeuwde zij haast, blij om zijn komst.

„Wat heb je me daar voor een onbehouden kattedelletje geschreven? ondervraagde Adolphe na een pauze op de toon van een inquisitor het inderdaad niet onaardige meisje, „wat beteekenen die phrases over trouwen en verleiden, wat wil je met dien.... ehem.... met dien Jannus?" De winkeljuffrouw boog het hoofd.

Een mensch te zijn,
Een nietig mensch te zijn,
En stilletjes kijken
Hoe de menschen toch zijn,
Hoe dom ze toch doen,
Om aldoor te dringen,
Ze willen vooruit...
En ik sta heel stil te lachen.

Een mensch te zijn,
Een mensch vol liefde,
Als een hoog ideaal
Zooals eens er een man is geweest,
Die fluisterend sprak
En troost wist te brengen
Die ieder moest helpen
Uit louter behoefte.

Een mensch te zijn,
Een laag wreed mensch te zijn
Die pijnigen wil,
Die een ziel kan doen bloeden.
Die verdriet wil zien
Door eigen geweld,
Omdat andersmans lijden
Zoo zalig bevredigt.

Een mensch te zijn,
Als een klein kind te zijn
In een paar vrouwenarmen.
Met een traan in je oog
Gekoesterd te worden.
Zonder wenschen
Stil te wachten
Op wat men toekomst noemt

Zoo trekt 't leven
In wisselend gebeuren
Aan mij voorbij.
Ik heb geen keus
Ik leef
Ik doe.
Dus doe ik goed,
Toch wil ik anders wezen.

LOUIS PETITOR.

Ga nu naar boven. Als men verlangend is boven te komen, dan denkt men niet aan de vermoeienissen van 't klimmen. Kijk eens door dit gat. Zoo ver als men zien kan, een blauwe lucht; kijk niet naar den horizon die begrenst; kijk omhoog, daar blijft de blik aan niets hangen, of het moest zijn aan een' voorbijglijdende wolk, die de hemel nog meer ver doet zijn.

Hier zijn we op de laatste omgang. Hooger kunnen we niet. De Gothische bogen spitsen zich boven onze hoofden; het hart wordt licht door de lichtheid van de constructie, de gestalte rekt zich uit als om even trotsch en rein omhoog te streven als de pijlers.

„En waarom," ging de student op fatterigen toon voort, „waarom meng jij mij in zaken die mij niet raken? Wat raakt het mij of jij hier met je boerenvolk in de huiskamer zit, in de rook die je met een mes kan snijen — bah je ruikt er nog na — en of jouw ouwe heer en ouwe vrouw jou willen dwingen om met een pooiertje te trouwen? Dat laat mij koud Jannetje."

Het meisje stond tegen den toonbank aangeleund en had haar groote angstige oogen op Adolphe's gelaat gevestigd. „Ga nu niet zitten te gieren, en zeg mij wat je met mij voor hebt?"

Jeannette — zoo heette deze moerasbloem — begon op treurigen toon een lang verhaal. D'r ouwers wilden der late trouwe met Jannus de zoon van de winkelier en toe had ze gezegd dat ze niks om Jannus gaaf. En dat ze'n em een onuitstaanbare aap vond en zoo lastig! Altijd liep ie der na op de Choorstraat en een Zaterdag nog had ie der gevraagd mee te gaan naar de bioscoop Delfia en d'r een gulden laten zien. Alsof zij van zijn guldens gediend was. Was ze vet mee! Nee hoor, daar mos ze niks niemendal van hebbe, van dat knul. Hij kon de moord stikke! Toen was Jannus binnengekomme met een boeket en had er gevraagd. En vader zei: Vooruit, geeft 'em een pakkert! en moeder zei: Toe nou meid 't is zoo'n brave jonge, en Jannus had gegrijsd met een gemeene wellustige trek om zijn vuile bek, en had er wille pakke. En toe was ze na der

Kijk niet naar hetgeen beneden is; met onweerstaanbaren drang wordt ge anders naar de rand van de omgang gedreven en gestort naar beneden.

J. S.

TER BESTRIJDING.

De onder deze rubriek voorkomende stelling over de medewerking van vreemde, buiten de studentenwereld hoorende personen, liep m.i. mank aan een been.

Primo verhaalde de schrijver in zijn betoog dat dit inhalen van buitenstaanders zoo langzamerhand gewoonte was geworden. Ik geloof dat dit betwijfeld mag worden, gezien de feiten.

Secundo wordt gewag gemaakt van hoofdpersonen en hoofdrollen door die buitenstaanders vervuld, ook dit is aan twijfel onderhevig. Ik geloof wel dat onder alle omstandigheden de feestvierende corporatie door haar leiding zal weten zorg te dragen dat zij het middelpunt van het feest blijft en dat de aandacht op haar wordt geconcentreerd. De beroeps-dirigenten en regisseurs zullen door hun deskundige leiding het feest verzorgen, een student zal zelden of nooit instaat zijn te volbrengen wat zij kunnen volbrengen. Wat het aanvallen van de beroepsauteurs aangaat, de schrijver geve mij toe dat zijn klacht zich hier in het absurde verliest. Hoe zal ooit eenig technisch student in staat zijn een aan eenige bescheiden eischen voldoende toneelstuk te leveren!

Roei- en gymnastiekvereniging zijn het, die zonder hulp van buiten het feest, volgens den schrijver, karakter zullen geven, de andere verenigingen zullen 't alleen luister bijzetten. Hier kom ik tegen op.

Dat de besturen der verenigingen niet zouden zorgen zoodanige leiders te kiezen dat het groote studentenfeest er waarlijk een zij!

Laten wij liever vertrouwen op de uit ons midden gekozen vereenigingsbesturen en de feestcommissie die, uitverkoren als zij zijn boven de anderen dit lustrum in het bijzonder zullen maken tot een, waardig het Delftsch Studenten Corps.

W. J. G. PAARDEKOOPER.

Aan den Heer W. J. G. Paardekooper.

Dat het optreden van buitenstaanders wel degelijk gewoonte werd, blijkt m. i. juist uit de feiten. Hier in Delft staan de zaken gunstiger dan op andere plaatsen, maar dat neemt niet weg dat men ook hier, om de concurrentie met Leiden vooral vol te kunnen houden, tot dezelfde buitensporigheden zou kunnen komen. Ik noem hier slechts Mengelberg als solist voor „Sempre Crescendo”. Maar ook hier waren bij het vorige Lustrum zoowel Molkenboer als de Perzische zangeres misplaatst. Door eigen-ontwerpen van costuums en decoratie zullen deze zeker minder fraai worden dan die van een kunstenaar, maar het feit, dat zij geheel het product zijn van eigen kunnen, zal den indruk zoo beïnvloeden dat de resultaten beter zijn; d. i. meer waar-

kamer toegevloge en had gehuild as een kind. Beneje had Jannus verteld dat ze liep met jongeheere studenten. Vader had gevloekt as een beest en moeder had gehuild en ze had slaag gehad en was na beneje gehaald in der nacht-japon tot vermaak van den kruijnerszoon. En nou wou ze weg, weg uit de rotzooi van der vader en uit Delft die stad waar je met niemand kon loope 's avonds na 10 uur zonder dat al de burenen het wisten, den volgenden ochtend. — Jeannette snikte. Adolphe had op zijn gemak een cigaret opgestoken en knikte af en toe peinzend. Hij overzag de situatie. Dat meisje dus, dat voor der leeftijd en voor der stand naïeve wicht wat zoo van 'em hield, nu die drie maanden dat ie met 'er liep, werd door der ouders gedwongen om met een kruienier te trouwen. Een geweldige „occasion” om van der af te komen. Maar toen hij zoo naar haar keek en zag hoe dat groote kindergezicht met de knappe zachte trekken alles verwachtend hem aanstaarde, en toen hij bedacht dat zij hem wel beviel, kwam er een diabolisch plan in zijn schurkenbrein op. Wat, zou hij haar laten slippen! Om misschien weer een maand te moeten zoeken naar een andere? Neen, hij zou haar ontvoeren en bevorderen tot zijn . . . o lezer, thans beeft de pen in mijn hand uit louter verontwaardiging . . . haar bevorderen tot zijn maintainée!

Postwisseltje van Pa zou spoedig komen, dan maar geen feestje aan zijn vrienden, es een avondje geen Central-

deering vinden bij bezoekers en studenten, waar het ten-slotte op aankomt. Een technisch student zal geen „behoorlijk” toneelstuk kunnen schrijven, maar een buitenstaander zal ook geen studententoneelstuk kunnen leveren. Het Utrechtsche „de Fluitende Pelikaan” van het laatste Lustrum was een mislukking, maar dit omdat het quasi studentikoos was; het gaf geen ergernis omdat de toneel-routine bij den schrijver ontbrak. Is het onmogelijk een goed stuk geschreven te krijgen (waar hier geen groote moeite voor gedaan is), laat dan een studenten-cabaret diens plaats innemen.

Ook andere dan roei- en gymnastiekverenigingen zullen het feest karakter kunnen geven, mits zij het daarop aanleggen.

Beter lijkt het mij dat feestcommissie en besturen meer op het Corps vertrouwen, dan dat wij volgens U nu zoo op hen vertrouwen moeten.

S. NOYON.

VEREENIGINGSLEVEN.

Technologisch-Gezelschap.

Lezing op Vrijdag 8 Februari 1918, des avonds ten half acht in de Bibliothèek (ingang Verwersdijk).

Spreker: Prof. Dr. L. S. ORNSTEIN.

Onderwerp: Vloeibare Kristallen.

Snjeontojounsselskip „Frisia”.

Forliden Snjeon het er wer gearkomste fer Frisia west. Wij hawwe noflik mei enoar praet, en fen 'é reade baey lept, mar it Sjongen is derbei blewn omt boppe ús in keppel berntsjes to sliepen laei, qjin Frisia berntsjes fensels. Dy binne noait sloech fensels. Hja komme wol braef op hjar tûd, mar in omkes komme or naris let, as net, en sa scille us berntsjes nea leare hjar memmetael to sprekken, al doecht omke Wopke ek noch so syn bêst. It wier iere moarn doe 't wy op strjitte stiene.

De foarsitter:

SAN SCHEPERS.

(Zie verder Tweede Blad).

dinertje, voor een keertje 't eenvoudig etentje op de societeit meemaken, en een paar kamers in den Haag voor Jeannette.

Gemeen glinsterden zijn oogen, eindelijk zou hij dan eens, een ware schurkenstreek volbrengen.

„Jeannette,” sprak de ellendeling op dramatischen toon, zou je wel wat voor mij over hebben?”

„Alles, Dollef,” de hoop deed haar herleven.

„Zou je je ouders willen verlaten en Delft en . . . ahem . . . Janus — om in den Haag te gaan wonen — op mijn kosten?”

„O mijn Dollef! Kan dat dan?”

„Ja vanavond zullen wij vluchten, kom vanavond” . . . hij had zich over den toonbank gebogen en fluisterde het haar in, aan haar oor. Maar gelegenheid om den zin af te maken had hij niet, een nieuw personage verscheen ten tooneele. De winkelkeur tingelde en . . . o Godin van het toeval! . . . Elaine kwam binnen. Adolphe deinsde terug, een, twee passen en werd bleek, Jeannette vuurrood; Elaine grijsde, wat haar niet mooier maakte. Toen groette Adolphe, hij kende dat meisje. En Elaine deed haar inkoopen terwijl Adolphe de winkel uitging, sluipend haast, niet uitgelaten door de bevende Jeannette.

Voor de winkelkast stond Piet de hand in zijn broekzak, zijn geld tellende om te zien of hij genoeg had om het goedkoopste te koopen wat in den winkel te krijgen was.

(Wordt vervolgd).

 ADVERTENTIEN.

 Almanak D. S. C.

De overgebleven almanakken van vorige jaren worden, zoolang de voorraad strekt voor Corpsleden beschikbaar gesteld tegen 20 CENT PER STUK.

Het Lustrum-Gedenkboek 1903

2 deelen met tal van illustratiën zoolang de voorraad strekt voor f 0.50 de twee deelen, en .

Het Lustrum-Gedenkboek 1908

1 deel op zwaar papier gedrukt met een groot aantal illustratiën en pentekeningen zoolang de voorraad strekt voor 75 cent per exemplaar.

Een inteeckenlijst is neergelegd bij de Technische Boekhandel J. Waltman Jr. Binnenwatersloot, door den Thesaurier van den Senaat wordt over het bedrag beschikt.

C. L. DOORMAN,

PHIL. NAT. DOCTs

repeteert Wiskunde, Natuurkunde en Theor. Mechanica.
VOORSTRAAT 77, DELFT.

Vanaf heden verkrijgbaar DINERS gelijk aan die van de DELFTSCHE COÖPERATIEVE KEUKEN, tegen DEZELFDE PRIJZEN.

Voordeelen: geen verplichte storting, geen betaling vooruit, VERWARMDE BUSSEN.

Uitgebreider menu's tegen de oude prijzen blijven daarnaast gehandhaafd.

OUDE DELFT 120.

 CHR. F. RÜTER.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

f 1,00 per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

 Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

 HOTEL „CENTRAL”.

CAFE-RESTAURANT EERSTE RANG.

WIJNHAVEN 6-7.

OUDE DELFT 92.

Afzonderlijke Billardzaal met Wilhelmina-Billard.

PLATS DU JOUR VAN 12—2 UUR.

A LA CARTE DEN GEHEELEN DAG.

DINERS en AVONDSHOTELS van 5-7 uur.

 - Uitstekende Keuken.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 7 FEBRUARI 1918. No. 15.

Algemeen Nederlandsch Verbond.
Studenten-Afdeeling Delft.

Tegen de verduitsching van Nederlands handel, nijverheid en techniek:

LEZING van Ir. B. Stephan, w. i., Privaat-docent aan de T. H., op Donderdag 14 Februari a. s., des avonds te half acht, in de Bibliotheek der T. H.

Onderwerp: Een Nederlandsche toekomst voor Nederland.
De lezing is toegankelijk voor eerstejaars.

—o—

Het bestuur vestigt er de aandacht op, dat het onderhandelingen voert, teneinde twee bekende figuren uit de Vlaamsche Beweging achtereenvolgens voor de afdeeling een uiteenzetting te doen geven van het passivistisch en het activistisch standpunt.

Volksvertegenwoordiger Van Cauwelaert verklaarde zich reeds in beginsel bereid, hier zijn denkbeelden te ontwikkelen.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Begin van colleges en oefeningen.

De Hoogleeraar I. P. de Vooy, w. i., zal zijn colleges aanvangen op Zaterdagmorgen 9 Februari 1918, te 9 uur, met de behandeling van 't onderwerp: „Papierfabricage”.

Afdeeling der Werktuigbouwkunde
Scheepsbouwkunde en Electrotechniek.

Ingenieursexamens vóór de zomervacantie 1918.

De Voorzitter van de afdeeling der Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Electrotechniek der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan een der ingenieursexamens, welke door genoemde afdeeling zullen worden afgenomen vóór de zomervacantie van 1918, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der afdeeling, Prof. Dr. Ing. H. S. Hallo, w. i. (uitsluitend Natuurkundig en Electrotechnisch laboratorium, Kanaalweg 2b, te Delft) vóór 2 Maart 1918 onder overlegging van het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd candidaatsexamen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den technischen boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

Candidaats-Examen 1918.

Geslaagd voor het Candidaats-Examen voor:
Civiel-Ingenieur.

J. A. Aafjes.	H. C. van Meerten.
L. A. Alting Mees.	W. N. van Nooten.
W. Beijerinck.	R. B. Ogilvie.
M. Ph. Broekhuysen.	Jhr. C. Ortt.
A. R. H. Brouwer.	J. C. Pannekoek.
A. J. Buurman.	J. A. W. Poelman.
K. Dees.	H. I. Privé.
J. C. Deknatel.	B. B. de Regt.
C. H. A. Dessauvagie.	A. J. H. L. Rosenquist.
F. L. H. Dessauvagie.	W. J. Rulkens.
W. H. E. van Gelder.	R. Sarengat.
W. C. van Goor.	W. Schermerhorn.
N. Guldenaar.	B. Schreur.
F. C. van Haften.	H. A. Sijnja.
J. J. G. van Hoek.	J. P. Tours.
A. J. Icken.	J. van Veen.
W. H. G. Itzig Heine.	C. W. de Vos Jr.
W. J. H. Jansen.	H. Westbroek.
A. Maris.	J. H. van Witzenburg.
F. C. H. Meerdink.	R. van Yperen Jr.

Mededeelingen.

De Rector-Magnificus maakt bekend dat de heer Dr. H. A. Brouwer, Mijningenieur, door H. M. de Koningin bij besluit van 18 Januari 1918, No. 9, benoemd tot hoogleeraar in de Afdeeling der Mijnbouwkunde, om onderwijs te geven in de historische geologie en palaeontologie, zijne lessen op Vrijdag 22 Februari 1918, 's namiddags te 3 ure zal openen met eene rede in de groote zaal van den Stads Doelen, ter bijwoning waarvan alle belangstellenden worden uitgenoodigd.

Na afloop van de plechtigheid zal de gebruikelijke ontvangst door den hoogleeraar eveneens in den Stads Doelen plaats vinden.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken, van 30 Januari 1918, No. 1425 afd. O, is voor het tijdvak van 1 Februari tot en met 31 December 1918 benoemd tot bediende-instrumentmaker bij het natuurkundig en electrotechnisch laboratorium aan de Technische Hoogeschool te Delft, F. Sanders, te Philipsdorp bij Eindhoven.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenl. Zaken van 30 Januari 1918, No. 1562' afd. O, benoemd voor het tijdvak van 1 Februari tot en met 31 Augustus 1918 tot assistente voor de analytische scheikunde mej. G. W. Tergau, terwijl met ingang van 1 Februari 1918 op haar verzoek eervol ontslag is verleend aan mej. J. Tromp, t. als assistente voor de analytische scheikunde.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenl. Zaken van 1 Februari 1918, No. 1803, afd. O, is met ingang van 1 Februari 1918 aan P. de Haart, m. i. op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de mijnbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenl. Zaken van 5 Februari 1918, No. 1890 afd. O, is met ingang van 5 Februari 1918 tot en met 31 Augustus 1918 benoemd tot assistent voor de mijnkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, W. F. C. Engelbert van Bevervoorde.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 5 Februari 1918, No. 1733 afdeeling O, is te rekenen van 1 Februari 1918 aan M. Langelaan w. i. te 's-Gravenhage op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de werktuigbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

CORRESPONDENTIE.

J. S. — Uw aphorismen zijn niet te begrijpen.

Lk. — Uw „Levensgenot” scheen ons niet geschikt.

AGENDA.

8 Februari. Technologisch Gezelschap.
Spreker: Prof. Dr. L. S. Ornstein.
Onderwerp: Vloeibare Kristallen.

13 Februari. Studenten Gezelschap voor Sociale Studie.
Onderwerp: Evenredige Vertegenwoordiging.

14 Februari. Algem. Nederl. Verbond. Stud. afd. Delft.
Spreker: B. Stephan, w. i., privaaf docent aan de T. H.
Onderwerp: Een Nederl. toekomst voor Nederland.

28 Februari. Technologisch Gezelschap.
Spreker: Prof. Volmer.
Onderwerp: Het Taylor-stelsel.

Neue Roman von PAUL TELNER:
DIE MASKENBURG

Roman aus dem Berliner Theaterleben

Ungebandigte Leidenschaften
der Theaterwelt treiben hier
ein atemraubendes Spiel mit
kaltberechnender Machtbegier

==== f 1.95 =====

Vorhanden bij de Technische Boekhandel en
Drukkerij J. Waltman Jr. - Binnenwatersloot 33

